

รายงาน การเฝ้าระวังโรค ประจำสัปดาห์

WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

- III International Conference on AIDS (1-5 June 1987) Washington D.C. 313
- Food Habitat and Health Problem in Thailand 315
- สถานการณ์โรค 322

บทความพิเศษ

III International Conference on AIDS (1-5 June 1987) Washington D.C.

(ศจ. นพ. มุกดา ตฤณยานนท์)

การประชุมเกี่ยวกับโรค AIDS ครั้งที่ 3 ณ กรุง Washington D.C. ที่โรงแรม Washington Hilton Tower มีผู้เข้าประชุมเป็นจำนวนมากเกินจำนวน 313 คำคมหมายของคณะกรรมการจัดการประชุม คือ มีผู้เข้าประชุมประมาณ 6,000 คน ที่ประชุมคับคั่งมีแพทย์และนักวิทยาศาสตร์มาประชุมกันจากทุกมุมโลก ที่ประชุมเห็นว่าโรคนี้เป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายร้ายแรงมาก เปรียบเสมือนภาพโรคหรือไข้ทรพิษในสมัยก่อนโน้น โรคนี้ได้ระบาดไปเกือบทั่วโลก ในประเทศอเมริกามีผู้เป็นโรคนี้เกือบ 4 หมื่นคน และได้ตายไปแล้วประมาณครึ่งหนึ่ง นอกจากนี้ได้ระบาดไปทางยุโรปอีกหลายประเทศ การติดต่อตามที่ทราบกันอยู่แล้วโดยทางเพศสัมพันธ์และทางเลือด

ปัจจุบันนี้ในอเมริกาและยุโรป โรคไม่ได้แพร่กระจายเฉพาะพวกกลุ่ม Homosexual เท่านั้น ได้แพร่กระจายไปยังกลุ่มพวกหญิงอาชีพพิเศษด้วย การติดต่อก็คือจะเป็นทั้ง Homosexual และ Heterosexual ฉะนั้นจึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งในทางการแพทย์และการสาธารณสุขของโลก เพราะโรคนี้ยังไม่มีทางรักษาให้หายได้ และยังมี Vaccine ที่จะป้องกันโรคนี้และโรคนี้กำลังระบาดออกไปเรื่อย ๆ (Pandemic)

ในอเมริกามีคนเป็นโรคนี้รายงานเพิ่มขึ้นวันละประมาณ 50 คน ประมาณว่า ในอเมริกามีคนติดโรคนี้ถึง 1.5 ล้านคน เพราะคนที่มีเชื้อโรคนี้อยู่ในเลือดอาจไม่แสดงอาการอะไรให้เห็นเลยก็ได้ แต่สามารถแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นได้ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก (Healthy Carrier) ผู้ป่วยเป็นโรคให้เห็นชัดเจนนั้นมีเป็นจำนวนน้อย ฉะนั้นเป็นการยากในการควบคุมและป้องกัน อย่างไรก็ตามที่ประชุมเห็นว่าทุกประเทศจะต้องร่วมมือกันต่อต้านโรคนี้ และหยุดการแพร่กระจายของโรคนี้ได้โดยมีวิธีการหลายอย่าง เช่น การให้สุขศึกษา โดยถูกวิธีจะไม่ทำให้เกิดการแตกตื่นหรือตระหนกตกใจ แต่จะเป็นการช่วยให้การป้องกันโรคมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้นจะต้องให้มีการศึกษาทุกระดับอย่างเข้มข้น สม่ำเสมอ

และต่อเนื่องเพื่อให้เข้าใจถึงการติดต่อของโรคนี้อย่างแจ่มแจ้ง ตลอดจนการใช้ Condom เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่จัดอยู่ใน high risk group นอกจากนี้คือการตรวจเลือดในบุคคลต่าง ๆ เพื่อหาผู้ที่มิเลือดบวกซึ่งเป็นผู้ที่แพร่กระจายเชื้อไปยังบุคคลอื่นได้ จะได้ทำทางป้องกันและควบคุมได้ทันที่

ทางองค์การอนามัยโลกได้เล็งถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้มีโครงการพิเศษต่อต้านโรค AIDS ขึ้น โดยเฉพาะได้แนะนำให้ทุกประเทศร่วมมือกันป้องกันและควบคุมโรคนี้โดยมีแนวทางและกลวิธีดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมโรค AIDS แห่งชาติ
2. หา Prevalence ของโรคนี้
3. ทำการ Surveillance
4. ให้ Health Education
5. ทำการวิจัยเพื่อหาการรักษาและวัคซีนเพื่อป้องกันโรคนี้
6. จัดให้มีการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคนี้

ประเทศไทยนับว่ายังมีโอกาสดีกว่าประเทศอื่น ๆ ที่มีโรคนี้เพียง 11 ราย และได้ถึงแก่ความตายไปแล้ว 7 ราย การตรวจพบเลือดบวกในกลุ่มบุคคลอื่นยังน้อยมาก ในขณะนี้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในทวีปยุโรปจึงยังนับว่าต้อยมาก เพราะทั้ง 2 ทวีปนี้ โรคได้แพร่กระจายไปทั่วทั้งหญิงและชายการติดต่อเป็นทั้ง Homosexual และ Heterosexual แม้จะใช้ยาระงับประสาทสักเท่าไรก็ควบคุมและป้องกันได้โดยยาก ฉะนั้นประเทศของเราจำเป็นต้องทำการเฝ้าระวัง (Surveillance) ในการตรวจเลือดบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคนี้ได้ง่ายอย่างสม่ำเสมอทุก 6 เดือน เช่น ในกลุ่มชายและหญิงอาชีพพิเศษพวกคดียาเสพติดและกลุ่มอื่น ๆ เพื่อหาผู้ที่มิเลือดบวกเมื่อพบแล้วจำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ให้สุศึกษา แนะนำ และมีมาตรการบางอย่างเพื่อมิให้แพร่กระจายโรคนี้ไปยังบุคคลอื่น การกระทำเช่นนี้อย่างกว้างขวางในทุก ๆ กลุ่ม ที่เราคิดว่าจะมีเชื้อโรคนี้อยู่จะเป็นหนทางที่จะป้องกันและควบคุมโรคนี้ได้ มิฉะนั้นอาจจะไม่สามารถควบคุมและป้องกันโรคนี้ได้ในอนาคต

อีกประการหนึ่งบุคคลที่พบแล้วว่าเป็นโรค AIDS หรือพบว่ามีเลือดบวก จำเป็นต้องซักถามประวัติว่าได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ใดบ้าง และพยายามติดตามผู้นั้นมาตรวจเลือดว่ามีเลือดบวกด้วยหรือไม่ เพื่อหาทางควบคุมและป้องกันต่อไป มิฉะนั้นผู้ที่ Contact เหล่านั้นจะแพร่กระจายโรคต่อไปโดยเราไม่ทราบ จะทำให้ยากยิ่งในการป้องกันและควบคุมต่อไปในอนาคต การศึกษาการวิจัยและการร่วมมือกันทำ Surveillance ทุกสถาบันจะเป็นหนทางที่เราจะป้องกันและควบคุมโรคนี้ได้ ตามแนวทางขององค์การอนามัยโลกกลวิธีดังได้กล่าวมาแล้วจำเป็นต้องทำโดยรีบด่วน เพราะโรคได้แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเราสามารถมองเห็นได้
